

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

תמ"ש 15-06-1597

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

פסק דין

1. לדאבון הלב זהו כבר סבב חמישי של התדיינות בין התובעת לבין אמה הנתבעת.
2. לצורך הכרעה בתיק זה יש צורך לסקור בקצרה הליכים קודמים שהתנהלו בין הצדדים.
3. בחודש יוני 2012 הגישה התובעת (להלן: "הבת") תביעה כנגד הנתבעת (להלן: "האם") לסילוק ידה של האם מדירה ברח' בלפור בבת-ים (להלן: "הדירה") וכן לתשלום דמי שכירות ראויים בסך של 56,000 ₪.
4. הוגשה גם תביעה של האם ובדין שהתקיים ביום 15/11/12 הגיעו הצדדים להסכמה הכוללת בין היתר, מתן אפשרות לאם להמשיך להתגורר בדירה. נקבע גם כי: "אם תוגש תביעה לפירוק שיתוף הזכויות בדירה ברח' בלפור היא לא תוגש עד ליום 1/4/13. פרט לאמור בהסכם זה אין לצדדים כל תביעה או דרישה נוספת בכל הקשור לתובענות שמתנהלות בבית משפט זה בתיק שבכותרת (תביעות פיגוי ודמי שימוש ראויים)".
5. להסכמה זו ניתן תוקף של פס"ד.
6. ביום 6/5/13 הגישה הבת תביעה לפירוק שיתוף ולקביעת אחוזים בדירה (להלן: "התביעה הקודמת").
7. במסגרת פס"ד שניתן על ידי ביום 22/5/14 הכרעתי בכמה תובענות ואף בתביעה הקודמת.
8. נפסק בין היתר, כי יבוצע פירוק שיתוף בדירה ונקבע מנגנון לפירוק השיתוף.
9. בתביעה נשוא הליך זה עותרת הבת לדמי שימוש ראויים בגין התקופה שמיום 1/4/13 ועד למוד שבו נרכשו זכויותיה של הבת על ידי האם ביום 27/11/14.
10. הבת טוענת בתביעתה כי היא התחייבה בהסכמה המפורטת לעיל מיום 15/11/12 לא להגיש תביעה לפירוק שיתוף לפני יום 1/4/13 ואולם, מיום זה ואילך קמה לה עילת תביעה לתשלום דמי שכירות ראויים בגין חלקה בדירה שחסתכמו ב-36%.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

תמ"ש 4597-06-15

- בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא**
11. לכתב התביעה צורף תחשיב וכן חוות דעת פרטית ואולם, קבעתי בדיון הקודם כי ככל שאעתר לתביעה ימונה שמאי מטעם בית המשפט.
  12. האם טוענת בכתב ההגנה כי יש לדחות את התביעה על תסף מאחר ונושא דמי השימוש הראויים כבר נדון והוכרע במיוחד בהליך הקודם.
  13. האם טוענת כי הבת לא ביקשה פיצול סעדים כמתחייב והיא אף טוענת בסיכומיה כי קיים מונשה בי-דין עקב העובדה שבפסה"ד הקודם נבלעה העילה של דמי שימוש ראויים.
  14. בנוסף, טוענת האם כי קמה לה טענת קיזוז בגין תשלומי המשכנתא שהיא שילמה במלואה, גם עבור הבת שחזיקה 11% מהדירה.
  15. לצורך הכרעה בהליך זה יש לדון ראשית בטענות המקדמיות שהעלתה הנתבעת.
  16. יצוין כי שני הצדדים נחקרו והצדדים סיכמו טענותיהם בע"פ.
  17. לצורך הכרעה בשאלה האם קיים כבר השתק עילה יש לבחון את התביעה הקודמת.
  18. כפי שמציינת האם בכתב ההגנה, בסעיף 23.7 לכתב התביעה בתביעה הקודמת טענה הבת בין היתר, כי: "יש לזקוף לזכות הנתובעת אף את דמי השימוש הרעיוניים בגין השימוש במועל של הנתבעת בדירה. בית המשפט הנכבד מופנה לחוות דעת המומחה בה נקבע בין השאר, כי השימוש שעשתה ונושה הנתבעת בדירה מהווה רכיב כספי אותו לקח המומחה בחשבון לצורך קביעת האחוזים בין הצדדים".
  19. בסעיף 23.8 לתביעה הקודמת מבקשת הבת כי יילקח בחשבון גם ההכנסה הרעיונית שמגינה לה משימוש האם בדירה.
  20. יצוין כי כתב התביעה הנ"ל תוקן על ידי הבת ואף בכתב התביעה המתוקן ביקשה הבת להתחשב בדמי השימוש המגיעים לה לצורך קביעת האחוזים מאחר ולטענתה, מגיעים לה דמי שימוש ראויים.
  21. האם טוענת בכתב ההגנה בהליך זה בסעיף 2(ב) כי הבת לא פרטה את הסכומים המדויקים.
  22. בפסה"ד שניתן על ידי ביום 22/5/14 ציינתי בעמוד 6 לפסח"ד (בשתי השורות הראשונות) כי אכן הבת עותרת לתשלום דמי שימוש רעיוניים.
  23. עיינו הרואות כפי שטוענת בצדק האם, כי הבת כללה בתביעה הקודמת רכיב של דמי שימוש ראויים ואף התייחסתי לכך בפירוט הטענות בפסה"ד.
  24. ברם, בפסה"ד לא נעתרתי לבקשה זו של התחשבות בדמי שימוש ראויים. בכל מקרה, פסה"ד שניתן חלוט ולא ניתן לערוך מקצה שיפורים נוסף ולתבוע סעד שהתבקש בתביעה הקודמת ולא נענה.
  25. יש אם כן לקבל את טענת האם כי העילה לדמי שימוש ראויים התבקשה כבר בתביעה הקודמת ביום 6/5/13 ומשניתן פס"ד ולא נעתרתי לסעד זה לא ניתן לעתור שוב באותה עילה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

תמ"ש 4597-06-15

- במני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא**
26. כמו כן, אני סבור כי היה על הבת לבקש פיצול סעדים. תקנה 44 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת כי "תובענה תחיל את מלוא הסעד שהתובע זכאי לו בשל עילת התובענה... תובע שלא כל בתובענה חלק מהסעד או וויתר עליו, לא יגיש אחרי כן תובענה בשל חלק זה".
27. אכן, קיימת פסיקה לפיה בבית המשפט לענייני משפחה יש להפעיל משיקולי צדק את סעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה ולאפשר פיצול סעדים אף אם לא הוגשה בקשה. לעניין זה ראו את דברי כב' השופט שוחט בספרו סדר הדין בענייני משפחה עמ' 320. כמו כן, ראו לעניין זה ת"ע 150/98 אדמוניץ' נ' א.י. (ניתן ביום 12/1/06 על ידי כב' השופט שוחט), וכן תמ"ש סלומון נ' סלומון (שניתן על ידי כב' השופט גייפמן ביום 3/10/99).
28. ב"כ הבת המנה לפסה"ד שניתן בתיק ע"א 1005/07 קלע נ' מרדכי שניתן בבית משפט המחוזי בנצרת ביום 15/4/08. שם בית המשפט אומר כי במקרה שבו הייתה תביעה לפינוי בגין רשות שבוטלה לא היה צורך בפיצול סעדים לתביעת דמי שימוש ראויים מאחר ומדובר בעילות שונות.
29. אין הנדון דומה לראיה. שם דובר במקרה שבו העילה לדמי שימוש ראויים נוצרה לאחר שניתן פסי"ד לפיו הרשות במקרקעין בוטלה וניתן צו פינוי. כל עוד לא הוצהר על ביטול הרשות לא קמה זכות לדמי שימוש ראויים. שונה הדבר במקרה דנן, שבו הצדדים היו שותפים בדירה באחוזים שונים ולכן, בכל עת עמדה בפני הבת הזכות לתבוע דמי שימוש ראויים בנוסף לתביעה לפירוק השיתוף. למרות זאת, בתביעה הקודמת משפורטו על ידי הבת רשימת הסעדים היא רק ביקשה פירוק שיתוף וביקשה חלוקה של הדירה בלי שציננה במפורש שוב שהיא עותרת גם לדמי שימוש ראויים.
30. היה על הבת, אשר כאמור העלתה את נושא דמי השימוש הרעיוניים בתביעתה לצורך סיוע בדרישתה כי האחוזים בדירתה יחיו גבוהים יותר, לעתור במפורש אף לסעד של דמי שימוש ראויים אשר כאמור נטען בכתב התביעה הקודם ואולם, בסעיפי הסעדים לא צוין במפורש ואף לא צוין הסכום הנתבע.
31. הואים אנו כי הבת הייתה מודעת לחלוטין לזכותה לדמי שימוש ראויים עקב חלקה בדירה והיא אף עתרה לכך שהדבר יילקח בחשבון בקביעת האחוזים של חלקה בדירה. למרות זאת, לא התבקש סעד מפורש בגין מרכיב זה באופן עצמאי. לפיכך, משלא הוגשה בקשה לפיצול סעדים אף מסיבה זו דין התביעה להידחות.
32. אני סבור כי משיקולי צדק יש להיעתר בדיעבד במקרה דנן לסעד זה מאחר וכאמור הייתה מודעות מוחלטת של הבת לרכיב זה והיא וויתרה עליו.
33. סיכומו של דבר – אני מקבל את טענות האם כי בפסה"ד שניתן על ידי ביום 22/5/14 נבלעה עילת התביעה מאחר וכאמור ונושא דמי השימוש הראויים צוין במפורש בפסה"ד כסכום שנתבע. כמו כן, אף אם יש לראות את הדרישה לדמי שימוש רעיוניים כמי שבה לצורך קביעת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

תמ"ש 4597-06-15

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- 1 האחוזים בדירה ולא כנושא עצמאי, הרי שלא ניתן היתר לפיצול סעדים ולא הוגשה בקשה
 2 לפיצול סעדים ולכן יש לדחות את התביעה.
 3 התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של 5,000 ₪.
 4 תקוותי כי הצדדים יפסיקו להעסיק את בית המשפט בתביעות שונות ויפעלו לשיקום היחסים
 5 ביניהם.
 6 המזכירות תסגור את התיק.
 7 ניתנה והודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.
 8
 9

Nefetali Shiloh

נפתלי שילה, סגן נשיאה

10

11

הוקלד על ידי רונית זמיר